

Sengen, og en af hans yngste Søskende sad inde hos hende i Sovekammerets Halvmørke og gned hendes syge Ben. Hendes Velkomst manglede hverken Varme eller Oprigtighed, hun kyssede ham bevæget paa Kinder og paa Mund; men da han alligevel i hendes Tone mente at kunne spore den lille Misfornøjelse, som Søsteren havde talt om, forblev hans Hjerte koldt.

Og da saa Juledagene oprandt med al den himmelvendte Højtidelighed, som han var ganske udenfor, med den uafladelige Kirkegang og den stadige Salmesang, vendte al den gamle, bitre Følelse af Hjemløshed tilbage i hans Sind. Først da Helligdagene var ovre, begyndte Faderen overhovedet at beskæftige sig med ham. Han tog ham en Dag ind til sig i sin Stue og holdt nu under Paaskud af at ville høre nyt fra Hovedstaden en Slags Forhør over ham for at erfare, hvorledes han anvendte sin Tid og sine Penge. Per svarede ham paa Trods kun med Eenstavelsesord, og allerede straks efter Nytaar vendte han tilbage til København.

Alt dette sad Per og tænkte tilbage paa, mens han om Natten kørte op gennem Jylland i en første Klasses Kupe. Egentlig undrede det ham, at han endnu saa levende erindrede disse gamle Tildragelser, der intetsomhelst betød for ham længer.